

Първият коефициент на Пирсън се основава на разликата между средната аритметична и модата. Следователно той измерва различието между една величина, която е функция на два елемента - стойностите на признака при отделните единици и честотите, и втора, която е функция от разпределението на честотите в три съседни значения или три съседни интервала. Подобна е идеята и при втория измерител на Пирсън.

При коефициента на Боули се взема предвид разпределението на честотите в шест интервала, въз основа на които се изчисляват квартилите.

Като се има предвид, че:

- първо, средната аритметична представява определен център на статистическото разпределение, който при асиметрични разпределения не съвпада с максималната концентрация на единиците, но зависи от степента на концентрация, или обратно, от степента на деконцентрация или разсредоточаване, и

- второ, модата е значението с най-голяма концентрация на единиците, то първият коефициент на Пирсън измерва асиметрия, свързана главно с концентрацията на единиците, която се съдържа между точката с най-голяма концентрация и центъра на разпределението, определен чрез средната аритметична величина.

Вторият коефициент на Пирсън измерва предимно степента на асиметрия, която е свързана с концентрация на

единиците между медианата и средната аритметична величина. Като се има предвид, че в общия случай тези две средни са с по-близки стойности, може да се приеме, че той измерва степента на концентрация в един по-тесен интервал.

По аналогичен начин може да се разгледа и коефициентът на Боули. За него е характерно, че той измерва асиметрия, която е свързана с концентрация на единиците в шест интервала, но твърде често интервалите са само три на брой. Своеобразна разновидност на коефициента представлява и K_A . При него обаче се отчитат в явен вид значенията на признака и съответните честоти както за разпределението като цяло, така и в двете му части, разделени от средната аритметична величина.

Моментният коефициент измерва степента на асиметрия, която не само е свързана с концентрация на единиците в един или два интервала, но отчита в явен вид и наличието на единици във всички интервали. Казано по друг начин, той държи сметка и за разсредоточаването, деконцентрацията на единиците по значенията на признака, за които е формирано даденото разпределение. По този начин не само повдигането на разликите на трета степен е причина за по-високите стойности на моментния коефициент, но принос за това има и степента на деконцентрация⁴.

⁴ В случаите, когато данните не са представени в интервален статистически ред, се променя само начинът на изчисляване на медианата и модата, без да се променя същността на измерителите на асиметрия и ексцес.